

Долго нѣщо е да ся помѣтя нѣкой отъ начала-та си когато сж прави!

МАКЕДОНИЈА

ЛИСТЪ ЗА ПОЛИТИКА, КНИЖЕВНОСТЪ И ТЪРГОВІЯ.

Κακίστον πρῶτα καὶ ἀργεὺς τις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ, ὅταν εἶναι ὁρθοί.

МАКЕДОНИЈА изльзла за сега веднѣжъ на недѣлѣтъ въ сѣботѣ. — Цѣна припла- тена за годинъ 4 бѣлы меджидѣта за въ Цариградъ, а петъ за по възъ на всякъждъ — за шестъ мѣсеца 2 1/2 за въ Цариградъ, а за по възъ на всякъждъ 3. — За три мѣсеца 1 1/2 бѣлы меджидѣта за всякъждъ.

Писма не освобождены отъ пощенскъ платж и паричванія за вѣстникъ не сѣдружены съ приплатж-тъ не ся приѣматъ.

Подписка-та на спомоществованія ста- ва въ Цариградъ при Редактора и издателя на **МАКЕДОНИЈА** П. Р. Славейкова при Одунъ-Канѣкъ № 68. Статїи и писма за об- щепользны работы посылываютъ ся безъ пла- тж, а за частны извѣстїи плаща ся по 2 гр. редѣтъ, а кога ся повтори по грошъ.

Подписка на спомоществованія ставатъ при отреденїи по възъ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникѣтъ.

Българското ЧИТАЛИЩЕ въ Цариградъ изразява лѣнж благо- дарность къмъ Г-на Дим. П. Боева изъ Сливенъ и Г-на Тодора Байноглу изъ Бол- градъ, за подарѣнїе имъ по 1 лирж турскж.

Цариградъ 1869. Писаръ-тъ:
Мартъ 24. Н. Т. Десювъ.

Негово-Высокоблагородіе, отличниятъ нашъ съотечественникъ въ Одессѣ, Г. Николай М. Тош- ковъ е испратилъ и тая година своитъ редовны спомоществованія за поддържаниятъ отъ него **СЕ- ДЕМЪ** дѣвическы училища въ Бъл- гарїи, Тракии и Македонїи. Из- вѣстява ся прочее на настоятел- ствата на тѣзи училища да ся от- правятъ до извѣстното тѣмъ лице и да приѣматъ всякой назначенното за тѣхъ количество.

Съ това извѣстїе заедно, ний изпълняваме още единъ нашъ дъл- жность да зарадвамы съотечест- венникѣ-тъ и сѣнародникѣ-тъ си съ още едно похвално и родолю- биво дѣло на знаменитиѣтъ тойзи патриотъ Българинъ. Н. Высоко- благородіе като чинарѣтъ пер- виченъ на Българското образование, прѣдприѣлъ е такожде да възпита- ва на свое иждивенїе седмъ дѣвойки Български за учителки. Отъ тѣхъ нѣкои ся испратихъ вече да постѣпятъ на назначено- то за изученїе-то имъ мѣсто, а други още ся приготвятъ да и- дѣтъ. Това ново благодѣанїе на народѣтъ ни отъ Н. Высокоблагородіе свидѣтельствува не само за неговѣтъ щедрость и горѣщо- то негово желанїе за просвѣще- нїето на съотечественникѣтъ му, но и вѣщото разбиранїе какъ да дѣйствува за това. Срѣдства-та чрѣзъ които ся е зель да подпо- мага той на сѣнародникѣтъ си въ това направленїе сж наистинѣ отъ най-сполучливиѣтъ, което ний като оцѣняваме вѣрно не можемъ да не засвидѣтельствуваме най-чув- ствительно искрениѣтъ къмъ него признателность отъ странѣ на всичкий Българскїи народъ, както за тѣзи тѣи и за толкози други щедры даянїя и спомоганїя що е направилъ и слѣдува да прави. Отвѣжданїе-то на единъ такъвъ родолюбецъ е не само щастїе, но и хвала за Българскїиѣтъ народъ, и потомството ще има право да ся горди съ него и да го споменува вѣчно като единъ отъ най- първитъ и великитъ благодѣтели на отечеството. Намъ прочее не остава освѣтъ да молиствуваме размножаванїе-то на такызи то възвышенны души и благородны сѣрдца между Българскїиѣтъ народъ, който въ всичко и за всяко нѣ- ма наистинѣ освѣтъ на свои-тъ само сынове да ся надѣе.

ПОЛОЖЕНІЕТО

Honni soit qui mal y pense *)

Койго бы разискалъ и проучилъ събы- тїята които ся случихъ прѣзъ теченїето на Турско-грѣцкѣтъ распрїжъ въ послѣ- днѣ врѣме ще ся увѣри, че Европа на- истинѣ днесъ повече отъ другъ нѣкой пѣтъ чувствува пуждѣтъ за да ся увар- ди и укрѣпи Османскїиѣтъ прѣстолъ, който държи сѣдѣтъ на Балканскїиѣтъ полуостровъ въ рѣцѣтъ си. Ложитъ зна- кове бѣхъ ся намножили отъ всякъ стра- нѣ, надеждата че днешното Цариградско правителство ще знае да проведе кора- бѣтъ си прѣзъ еднакъ отъ най-страшнѣтъ кризи, които сж ся появявали за него въ исторїиѣтъ, — бѣше хванѣла да о- слабнува; съ единъ думж вѣрванїето, че Цариградъ ще може да изпълни миссїиѣ- тъ, на който го назначаваша мѣстополо- женїето и исторїята, бѣше начинало да исчезнува — по една енергическа поста- новка, една свѣтъвица която блистателна- та Порта стрѣлила отъ высочинѣтъ си бѣше доволна за да покаже всичкѣ-тъ силѣ, всичкѣтъ надмощность който при- тяжава ти въ кръжъ-тъ на народѣтъ на Балканскїиѣтъ полуостровъ. Всичкы опѣ- зи които проумѣватъ истиниѣтъ интере- сы на тѣзи народы, всичкы опѣзи които желѣхъ тѣхнѣтъ напредѣкъ, доброто и мирѣтъ въ бѣдѣщето имъ, възрадвахъ ся и ражкошесихъ; а царството подвиг- нато чрѣзъ възхыщенїето на пѣломъ-тъ и на Европѣ, трѣмъ-по-силно въ пѣтътъ на напредѣванїето и на реформитъ. Тука- шнѣтъ вѣстници отведѣхъ подкачихъ да разискватъ положенїето на имперїиѣ-тъ, да показватъ причиниѣтъ на тѣжното съ- стоянїе на народѣтъ и да свѣтъватъ пра- вительството на това и онова въ името на реформитъ. Особенно вѣщниѣтъ *Курїе д' Ориѣнтъ*, тозъ моторникъ въ познаванїето на работитъ, обнародува редъ членове, споредъ които и ний намислихъ да прѣдставимъ на читателн-тъ си свои-тъ въззрѣнїа върху общо-то състоянїе на царството.

Знаменитъ е прѣдметѣтъ за който и- скамы да говоримъ, но ний ся земамы за него безъ страхъ; свѣтъ-та ни е чиста, и ний ще изпълнемъ колкото можемъ по-точно дължность-тъ си, койго ни налага любовь-та и привърженность- та къмъ напредѣванїето на народѣтъ и на царството. По званїето си прѣдставители нѣкакъ на общото мнѣнїе на единъ на- родъ, койго е тѣи да кажемъ единъ отъ най-якитъ стѣлпове на Султановѣтъ прѣ- столъ и най-здрава подпорка на държавѣтъ, ний мыслимъ че имамъ право да дадемъ и ний гласѣтъ си тамъ, дѣто ся касае до честь-тъ на цѣлокупното отечество. И туй право ний ще го вършимъ бес- пристрастно, увѣрени че вършимъ едно отечестволюбиво дѣло.

I

Усрѣдоточванїето на властѣтъ

Единъ само погледъ върху имперїиѣтъ открыва ни нѣкакъвъ разсѣбенность на нейното състоянїе, показва ни доволно безредицѣ, бъркотїи и незаконности, да- ва ни до нѣтъ да разберемъ трающѣ-тъ неспирность на честь-тъ, на имотѣтъ а по нѣкой пѣтъ даже и на животѣтъ. Дѣ е изворѣ-тъ на тѣзи нередовности? Нѣма ли власть който да бди надъ ре- дѣтъ въ държавѣтъ? — Да, има власть който бди и полага трудове за миръ и редъ, повече нежелни кое да е прави- тельство въ Европѣ; има правителство който е направило не вѣроятны трудове и усилїа за да поправи състоянїето, по

при всичко това напрежнѣто положенїе на работитъ си остава или ако ся по- права, то става полѣка — много полѣка! Дѣ прочее лежи причината на това?

Поменѣтиѣтъ нашъ събратъ, *Курїе д' Ориѣнтъ* отговаря на това въкратцѣ его какъ.

“*Несвършенството на правителст- венниѣтъ механизъмъ е главната причи- на на злиниѣтъ, които мѣчатъ землиѣтъ. Ний висѣдали едно крайне усрѣдото- ченїе на властѣтъ: по никакво правило въ раздѣленїето на работитъ и въ смѣд- ствїе на това никакъвъ отговорность.*”

Ний ще земемъ това изложенїе на нашѣ-тъ събратъ като основж за поз- нанїе на работитъ, и като го туримъ прѣдъ очи, като точкж на олицетворенїето на държавѣтъ, ще ся поспрѣмъ малко на тѣ- зи точкж да прѣтърсимъ онѣтъ доводи, които сж могли да причинятъ и да до- каратъ това състоянїе на работитъ. Но като искамы да избродимъ причинѣ- тъ на това, ний смѣ принудени да мѣ- тнемъ бѣгъ единъ погледъ отъ най-ста- рытъ врѣмена на турското царство до най-новитъ, и да означимъ въкратко кое разбирамы ний за причинѣ.

Турскїиѣтъ народъ, който населяване вътрѣшностиѣтъ на Малѣ Азиѣ, прѣди да изльзе на сѣвѣтъ на историческѣтъ съ- бытїа, той имаше друго нѣкое държавно устройство отъ онова общото на всѣтъ древни народы, онова спрѣтъ дѣто, всѣ- кой почти подъ отъ племето да ся упра- влява и сѣди отъ единъ родоначалникъ, който обыкновенно бываше най-силниѣтъ и най-вѣстителниѣтъ между тѣхъ; той имъ бываше и главатаръ въ случай на войнѣ. Най-важниѣтъ отъ тѣзи тѣхны глава- тари Османъ е първиѣтъ, който като у- свои по-главниѣтъ мѣста отъ Иконскїиѣтъ султанѣтъ, свърза родовѣтъ по-тѣсно съ племето, въздигнѣ го, а въ сѣщото врѣ- ме въздигнѣ и себе си отъ родоначал- никъ на единъ родъ до върховенъ по- велителъ на едно племе, на единъ юнъ и пѣленъ съ силѣ и отважъ народъ; той е прочее който турѣ и първѣтъ основж на едно държавно устройство. Настѣр- венъ отъ славѣтъ на побѣдѣтъ и отъ ко- рыстѣтъ на завоеванїята юниѣтъ осман- скїиѣтъ народъ, слѣдъ като прѣвзе Малѣ А- зиѣ възрѣли ся и врѣзъ Европѣ. Прѣзъ те- ченїето на тѣзи славны за турскїиѣтъ народъ войны съ европѣскѣтъ царства на Балканскїиѣтъ полуостровъ, властѣта на вър- ховниѣтъ повелителъ на върнѣтъ до- стигнѣ до свѣршенното си развитїе; по въ тѣхъ ся пакъ и разви до единъ вы- сокъ степенъ и самовластїето на воен- ното съсловїе въ лицето на спахитѣтъ, а еще повече въ голѣмото и могуществен- ното военно тѣло на Еничарѣтъ. И до ко- гато Султанѣтъ прѣдводѣхъ войскѣтъ, тѣ бѣхъ още самы пѣлы властители и не- ограничени повелители; но паскоро слѣдъ привземанїето на Цариградъ кога то тѣся намѣрихъ въ границѣтъ на единъ твърдъ Държавж, зехъ да осящатъ домогванїята на това силно и привилегированно воен- но съсловїе да имъ наложатъ нѣкакы о- граниченїа. И колкото повече зрѣеше тур- ската Държава въ Цариградъ, толкозъ по- вече ся уголѣмляване влїиѣето на това съсловїе, и прїстигнѣло бѣ съ своѣтъ необуздаанность да заплашва даже неза- висимость-тъ на султанѣтъ.

Имперїята расподѣлена нѣкакъ между стахитѣтъ немоще нѣкакъ да събере въ купъ жизнениѣтъ си сокове, аничеритъ върлувахъ и буйствувахъ по всичкитъ краища на царството. Деревенитъ и а- снѣтъ управители по удалеченїѣтъ про- винциѣ, твърдъ малко интими, не слушахъ

заповѣдѣтъ които имъ ся пращѣхъ отъ тойзи центръ. Анархїята бѣше пѣлна, всякой управитель бѣше царъ, а всякой турчинъ господаръ, и населенїята, имен- но христїанскѣтъ населенїа, тежко пѣш- кахъ подъ всякакъвъ видъ угнѣтенїа отъ произвола на тѣзи самовластны своевол- ны. Единъ отъ тѣхъ, отъ населенїята, въ отчаянїето си ся подигнѣхъ противу при- тѣснителнѣтъ си и увлечены въ движе- нїето си домогвахъ ся за свѣршенно отцѣпване отъ Цариградъ; а други подъ краката на своиѣтъ мѣчители имѣхъ вся- кога очитъ си управены къмъ онѣтъ то- чкж отъ дѣто очаквахъ спасенїе — къмъ пѣлното възстановенїе на властѣ-тъ на Султанѣтъ.

При тѣзи вътрѣшни неустройства въ Османскѣтъ Имперїѣ повдигахъ ся за нейж и друга опасность извѣтъ, отъ къмъ Сѣ- верѣ. Наслѣдникѣтъ на Петра Великого ся домогвахъ къмъ изпълненїето на чу- товниѣтъ неговъ завѣтъ. Кога подъ единъ, кога подъ другъ прѣдлогъ Русїи намѣр- ваше причини все по-често да отварѣ вой- нѣ съ Портѣтъ и примѣкваше ся все по-близу къмъ Цариградъ. Населенїята, трѣба да исповѣдамы, че въ положенїето въ което сж намирахъ, неоставѣхъ рав- нодушны къмъ побѣдѣтъ на Русїиѣ, и даже заблужденїо зели бѣхъ да гледатъ на нейж като на спасителѣж. Всичко това на само че стреснѣ Портѣтъ, по направи и поинѣтъ прѣдлогъ за свѣршенїето на Осман- скѣтъ имперїѣ, единственно срѣдство за което бѣше прѣобразованїето на държа- вѣтъ, което само можаше да ослаби сил- нѣтъ, да подигне слабѣтъ и да възстано- ви равновѣсїето на правѣтъ и на редѣтъ.

Султанъ Махмудъ за добръ честь сна- бденъ съ дѣлобѣжъ мадрость и голѣма рѣ- шителность ся подпрѣтъ на това трудно прѣдприѣтїе, първо дѣло на което бѣше съставанїето на редовнѣ войскѣ, съ по- мощь-тъ на който той въ скоро врѣме можъ да съсине буйниѣтъ еничари, да по- тѣпче бунтовитѣтъ единъ слѣдъ другъ, да съкруши деревенѣтъ и да ограничи сво- еволїята на управителиѣтъ и съ това спо- лучи да възстанови властѣ-тъ на сул- танѣтъ въ всичкий ѣ блѣскѣ, и да съе- дини всичко въ своѣтъ личность.

Въ днѣтъ на неговѣтъ славенъ наслѣдникъ Султанъ Абдулъ Меджитѣ централиза- цїята бѣше стигнѣла до всичкѣтъ си възможнѣ пѣлнотѣ. Отъ единѣтъ край на царството до другѣтъ-тъ ся повинява- хъ на думѣтъ, които идеше отъ Царѣ- градъ. Никаква работа, никакво начинанїе, ни една стѣпка немоще да ся направи безъ дозволенїе отъ Цариградското пра- вительство. Но съ това редѣтъ не ся въз- върнѣ напълно. Държавата не ся видѣ тур- рена на твърды основы чрѣзъ това: ока- за ся че цѣль-та бѣше улучена, но дѣ- лото не бѣше свѣршено. Едно министер- ство немоще да види, да чуе и да разиска подробно всичко, което става въ единъ държавж, въ който жи- вѣхъ толкозъ различни народы, съ е- дно огромно пространство, въ което сж- ществуваше омабо съобщенїе, дѣто даже нѣмаше ни колны пѣтица . . .

Чиновникѣтъ, все още ся несиатрахъ от- говорны за дѣлата си, и като че не ги бѣ- ше страхъ, че рѣката на правительството ще стигне до тѣхъ, напредѣвахъ въ раз- вращенїето, грабежливость-тъ и всичкитъ злины отъ подобенъ родъ. Много пѣтя народѣтъ пращаше жалбы и ся оплаква- ше, противъ това или онова злоупотре- бленїе; правительството ся обрацѣше къмъ мѣстниѣтъ власти да пыта, истинѣ ли е

ТОВА ИЛИ ДРУГОЕ ОБОЗРѢНІЕ.

На' да ли щемъ намъри въ обаятіа на вѣсн-
чкыѣ минхли врѣмена еднѣ толкозъ величест-
веннѣ въ разнородностѣ-тъ и распрѣчкано-
стѣ-тъ си картинкѣ, кѣквато е тѣзъ на днеш-
нѣжѣ дипломатіѣ. Многобройни и най-проти-
воположны обстоятелства тичатъ да ся блѣс-
нѣтъ едно о друго, и кѣкво ще пропѣтъзе отъ
това не ся знае. Сякашъ че една подземна си-
ла, подбужда най-противныѣ въпроси и за-
плашва свѣтътъ съ неизвѣстното имъ рѣшеніе.
Ту Источный-тъ въпросъ, ту римскый-тъ, ту
франко-белгійскыйтъ, ту въпросъ за Алаба-
мѣ, за германското сѣдиненіе; сега Сербіѣ,
по чѣстъ послѣ Румуніѣ, Русіѣ, Чехыѣ и
пр. дохождатъ и разбръкватъ спокойствіе на
Европѣ. Всякой съ най-голъмо стѣсненіе гле-
да какъ ли ще ся свършатъ изборнѣ въ Ру-
муніѣ, въ Унгаріѣ, въ Францѣ, въ Грѣціѣ и
пр. като че отъ това ще ся рѣши сѣдбата на
свѣтътъ! Произнесе ли нѣкой какава да е зна-
чительнѣ думѣ, тя ся прѣноси отъ вѣстиникъ въ
вѣстиникъ, отъ уста въ уста и стига до най
удалеченыѣ краища. Глѣста тѣма покрыва
прѣдѣлитъ на политикѣтъ, и немогѣтъ да ви-
дѣтъ въ нѣкъ и най-науценныѣ очи — и най-
голъмыѣ дипломаты. Но како и да е нѣй
ще направимъ обыкновеннѣжѣ си расходѣкъ по
свѣтътъ и ще наберемъ за читателнѣ си отъ
тукъ отъ тамъ по-новы-тъ и по-прѣсны-тъ
цѣткѣе за политическѣжѣ имъ чытѣкъ.

Званничныѣ и полузванничныѣ вѣстницы въ ФРАНЦІИ, нѣматъ тѣхъ денежъ другъ работѣ освѣтъ да опровергаватъ това или онова извѣстіе, когото не ся согласна съ мирното обѣкло въ което облича правителството политикѣхъ сп. Нѣкои вѣтрѣныи вѣстници попропущатъ да кажѣтъ поне нѣщо за тѣхъ или оныхъ новѣхъ мѣркѣ за вторжавање, както въ послѣднѣхъ вѣхъ говорихъ и за движеніа на войскѣхъ отъ западницѣ и южницѣ провинціи къмъ источницѣ границы, а гледащъ правительственныѣ органы навчашъ падѣтъ немилосѣрдно да ги прогласѣтъ калпавы. Сѣмното ставя и въ Пруссіи: и тамъ множество такыи извѣстія и още по-големо количество опроверганія; но това е сѣмнино, че и двѣтъ страны отъ все сърдце вѣрватъ оуиу което ся каже за противникѣ страны.

Франко-белжкыйтъ въпросъ дойде пакъ на дивныйтъ редъ. Усѣхътъ на французската дипломация за да прикани брисселскыйтъ кабинетъ да стѣпи въ прѣговори тѣхувать го за знакъ, че франція стои днесъ върху твърды основы и че была готова за войнѣ. Единъ вечерашень телеграмъ ни извѣстѣла какъ ся е съставила комисиѣта ad hoc въ Парижъ и какъ французското Правительство запекало да ся задържатъ трактатитъ между днѣтъ компании. Какво де рече на това Белгѣя? По койъ причинъ ~~държавитъ~~ министръ Флеетъ-Обантъ прибѣра толкозъ да рѣши чрезъ брисселскыйтъ съборъ ненамисането на чужды компании въ Белгѣи? Не е ли было това една годѣна политическа грѣшка?

Козко за това ето какво повтарят почти всички въстаници: Белгийските народни органи съ черни черги излизат ядът си против министъра, който се подиграва съ честь-тъ на Белгий. Тяхъ не ги е толкозъ гнѣвъ за рѣшеніе-то на съборъ-тъ за жѣлѣзны-тъ пѣтици, но за прѣстъпването на правителството въ прѣговори. Нѣкой си пакъ си го тълкувать ето какъ: Г. Бисмаркъ, думать, който бѣше съ-тътъвалъ на Белгийъ да направи онѣзъ стѣпки, щомъ видѣлъ, че Франция не зная работатъ за щемъ, по иска да направи отъ неѣхъ единъ голѣмъ въторъ, доказалъ ѣ че трѣба да отстъпи; защото небыло трѣбно, за толкозъ малко нѣщо да ся подигне война. Други пакъ честитая на Францъ и думать ѣ че ако бѣде мажъа ше ся възбуждавъ много отъ този единъ

Оноу косто дава сила на Наполеона вътрѣ въ държавѣтѣ му е туй дѣто противникѣтѣ му не сѣ съгласны, но сѣ раздѣлены. Освѣтъ партіиѣтѣ на Орлеанскитѣ и на Бурбончыгѣ либералистѣ сѣ раздѣлы на умьренны и на прѣвѣдны свободолубцы. Наполеонъ, съ нѣкои свободны урѣждєнія които изведе, примаи првирѣтъ къмъ себе си и съ тѣхъ бѣхти вогорыгѣ като ги нарича запалены, страстны авантюристи, духове на размирството; и трѣба да сѣ припознае че тактиката му е доволно нагласена, за да може да държи държавѣтѣ мирѣхъ подъ рѣжѣтъ си. Противникѣтѣ на династіиѣтѣ му сѣ голямо съгласеніе гледагѣ че сынѣтѣ му влѣгѣтъ въ тринадесѣтъгѣ годнигѣ; оше петь годнигѣ, и ще му бѣде свободно споредъ законѣтъ да сѣдне на прѣстолѣтъ. Нѣкой мыслятъ че Наполеонъ III оше додѣ живѣе ще отсѣпни отъ коронѣтъ въ ползѣ на сына си, за да види утвърждєніето и зацѣпнѣніето му.

ИСПАНІЯ. Това което толкова желателно да
видим сир. рѣшеніето на държавната форма
въ Испаніи, доживѣхмы и видѣхмы, но на жа-
дностъ за кратко врѣме, защото работитѣ пакъ
си обърнахъ и неизвѣсностъ—та колкото за бж-
дущето на тѣхъ землі днесъ е погрозѣма. Така
идеята за едно съединение на Испаніи и Пор-
тугаліи, като таквава която най-вече отговори
на духътъ на врѣмето прѣоблада най-послѣ
въ Испаніи. Двѣ бжжъ страници. Републикан-
цитѣ мислехъ да свалятъ прѣтолтътъ и въ По-
ртугаліи и тѣй да направятъ иберійското съе-
динение споредъ държавитѣ на северни Америкѣ.
Монархиститѣ рѣшихъ да прѣдоложатъ испан-
скитѣ коронѣ на португалскитѣ и тѣй да на-
правятъ съюзъ подобенъ на Шведо-Норвеж-
скитъ. Сѣтъ разскази за едно отворѣно

португалскій царь Доиъ Люнца, за да приеме
коронѣтъ Въ слѣдствие на това Г. Олозага о-
стави Мадридъ и ся уплѣти за въ Лиссабонъ.
Но Доиъ Фернандъ отказалъ рѣшително и не-
рѣчилъ да ся съгласи на предложеніето. Думатъ
че въслѣствие на това министрътъ Серрано ꙗ
Топете шѣлъ да си даждъ оставкѣтъ и шѣло
да ся прогласи директоріално правленіе. Други
накъ го тѣкуватъ че Доиъ Фернандъ искалъ
съ това да накара Кортесытъ да изберѣтъ си-
ла му за царь тозъ-часъ, и тѣй иберійското
сѣдиненіе да ся изпълне.

АНГЛИЯ прѣмнина прѣзъ едикъ крыжъ, прѣзъ еднакъ трескъ, която отъ много прѣеъ насамъ имъ вѣдуваше. Прѣдложението за унищожението на ирландскѣтъ черквъ при второто [си] прочитаніе ся одобри съ едно голѣмо вышегласіе. Познато е колко противоположны интересы дѣжаха въ тозъ въпросъ, но истината и образованіе-то побѣдиха. Колко трудъ, колко зазѣганія не употреби либералната партія до тѣ да убѣди народътъ за това унищожение! Но тозъ е тактика на Англичанитѣ, и нѣма по-сигурна и по-свѣстна отъ неимъ. Когато намѣслятъ да промѣнятъ нѣкой основнъ законъ, тѣ захватватъ най-напрѣдъ да направятъ мучуларнѣхъ идѣмтъ за който ся касаетъ: отварятъ вѣстници, съставятъ дружества, харчатъ голѣмы суммы, бжхтатъ ся съ противникѣ си риторически митингѣтъ (народни събрашія) и убождаватъ народа, и най-сетѣ всякога успѣватъ. И когато видятъ вече че овоше-то е доста узрѣло положатъ вентъ си силы за да придобѣятъ вышегласіе, и работата ся свърши безъ выкъ и крясканіе, даже достигатъ до това да си увѣрятъ и самытъ противники че сж защищавали нѣщо, на което было сѣдно да пропадне.

Тъзъ деніе единъ отъ прѣдставителѣтъ въ дондонскійтъ парламентъ, извѣсти че ще прѣдложи: *марката която ся употреби ко-жко за протестантскіиѣ черквъ въ Ирландіѣ да ся протегне и на самъ Англіѣ.* Причината която произведе паденіето на протестантскіѣ черквъ въ Ирландіѣ бѣше, вся-кой го знае, защото католицѣтъ много тегляхъ отъ туй състояніе на работѣтъ, но коя ще бѣде дохвѣтъѣтъ съ който ще брани либералнѣтъ паріѣи унищоженіето на сѣмѣтъ черквъ въ Англіѣ? Тя е споредъ наше-то мнѣніе во-высока; по-основна и много по-важна. Нека ся изразимъ. Ученыѣ протестанти, — независимы-тъ и свободны-тъ духове съ стѣпеніе гледатъ на *метаморфозѣи* на протестантскѣтъ черквъ отъ свободнѣ и демокра-тическѣ кѣквато бѣше въ началото си, въ де-спотическѣ и феодалнѣ кѣквато ся устрои и уреди прѣзъ теченіето на трѣтъ послѣднѣи вѣ-кове. Странны нѣкоѣ нѣторци, особенно фран-цузитѣ непропустихъ да имъ кажѣтъ това въ очѣи и да уприничатъ *английскѣтъ черквъ* на *уцѣпленіето отъ свободнѣ и демок*

Види ся че на тѣзи свободни духове не е никакъ драго да гледагъ какъ ти черква има тол-козь вліиіе въ отхранѣтъ на дѣцата, и дѣто дър-жѣ силни рабѣ въ самѣтъ държавѣза това и ис-кагъ да струнатъ крылоѣ и, да освободятъ юно-шествоѣ отъ защитницѣтъ на едиѣ системѣ която лѣкажъ стѣсява свободнѣтъ воліѣ на челоѣвѣка и да отклонятъ отъ държавѣтъ едиѣкъ силѣ, която е защищавала и защищава само оуиѣ коѣто е было вліиіе, а не и оуиѣ коѣто е нужно и полезно за обществоѣто да стане, спрѣжъ новѣтъ либерални идеи. Тѣзи идеи, ко-ѣтъ слѣдува най-высоката англиіска инте-лигенція ся казва: *отцѣпаніе на черковѣтъ отъ държавѣтъ; или Свободна черква въ сво-боднѣ държавѣ.*

Сношеніята на Англія съ Китай ся наоб-
тачяват пакъ. Причината сж смутеностъ които
станяха въ Формозж, п дѣто англійскыѣ ко-
лоніи имахъ случай още веднѣжъ да получаватъ
указъ унизитъ съ който ги посрѣщатъ ту-
земцыѣ. Види ся че жителитъ на "небесното
царство," ся боятъ да имъ не излязатъ "бѣлѣтъ",
оризитъ. Поради това Г. лордъ Кларендонъ на-
бѣрижъ за добро да выне назадъ посланика си.

ПРУССІЯ. Вызваніею на графа Узедома отъ Флоренціи оставя си все тайна, коѣтъ буду- щето само ще откритъ, ако и да сж имъ тѣло- щато на хмѣлѣхъ начины. Вобщее може да ся земе че не е хубавъ знакъ, защото прусскыѣ вѣстници хванѣхъ отъ тогызъ да гадаетъ Италиѣ на криво. А нѣкой думать, че това дѣло графъ Брассіе де Сентъ-Симонъ, до сега прусскый посланикъ въ Цариградь, отхожда извѣсто Узедома въ Италиѣ, неболю друго о- вѣща една чѣрта отъ адскѣтъ проиѣвъ на Г. Бисмарка, съ коѣто искалъ да си отмъсти на Италиѣ; Като е познато че Г. Брассіе бѣше въ 1859 г. посланикъ въ Италиѣ, дѣто и- малъ случай да покаже всичкѣтъ си благона- деенность къмъ неаполдскый-тъ царь, Франца, койго, както е извѣстено е великъ противникъ на италіанскаго съединеніе и на владѣющій-тъ домъ.

Въ Нюрембергъ же ся съберать слѣдъ еднѣтъбсѣиъ голымъ брой вѣстипкари отъ вси страны, и же направятъ едно^ю международно събрание, дѣло же ся договоритъ и же рѣшатъ за да ся борятъ противъ боеветѣ.

ИТАЛІЯ. Неаполитанциѣ честитили тържественно на италіанскій-тъ царь на тѣхъ годишній-тъ му именинъ день, и му принесли на царь една златякъ корона. Правительството сключило еднѣтъ новъ заемъ, отъ 300 мил. фр. въ дарияжъ, гарантируванъ чрѣзъ церковниѣ стѣгания. Утвъряють, че въ Срѣднѣиъ Италіиѣ падатъ ся вѣдучатъ противъ Римъ и некажъ

ВНИМАТЕЛЬНОСТЬ-ТА СЛ.

Извѣстіето за този тройния съюз между Франция, Австрія и Италия опровергано съвсѣмъ днесъ си наслѣдува отъ друго едно извѣстіе за пъкъкъвъ си спогодба ставяла ужъ между Австрія и Италия съ цѣль за снисканіе на взаимни неутралности въ случай на бой между Прусія и Франция.

Отъ РУССКИХЪ иѣзиками тѣмъ недѣлѣхъ почти ишкавы по-особенныи извѣстїи. За вѣ Литвѣ само нишкѣтъ, че завладѣлѣ голѣмъ гладъ, зачѣто, казватъ противнѣтъ на Русскѣхъ вѣстїици, жителствѣно много ся ослабило чрезъ прогнанствата, отъ еднѣхъ страхъ копо станѣли вѣ слѣдствїе на бунѣтъ, п отъ другъ зашѣто тежѣтъ рускы данѣци ги довертили.

Результатъ на изборѣ въ УНГАРИИ е познать. Деаквата партія ще има вышгласіе-то. Но трѣба да ся признае, че тазъ партія излѣзе отъ борбата много по-слаба, нежели быше въ напръжній-тъ съборъ. Кошутовичѣ (оппозиціята) успѣха да оборабъ при избирания много отъ най-высокиѣ, най-умныѣ и най-влиятелныѣ лица, съ които ся гордѣше правителственната партія. Познатый-тъ маджарскій публицистъ и нувелистъ Йоакай ся изборабъ съ 20 гласа повече, отъ министра Горове въ Пешѣ. Йоакай е членъ на оппозиціята. Пещъ на Н. а. п. о., най-жаркый-тъ органъ на Деака съ голѣмъ ядъ говори противъ лѣвицата, и заплашва ѣх, че неговата партія ще бѣде неумолима въ тактиката си прѣвъ тѣвъ засѣданіи, и нещѣа да си допуца тѣвъ или онѣвъ снисходительности къмъ неѣхъ както наурѣдъ.

Изборите въ РУМУНИИ излязоха въ полза на правителството. Братията имат голяма част за себе си. Но това би могло да направи още по-тежко положението. Оппозицията има причини да ся отмаква от влиянието и пристрастието което показва правителството при избираната.

—Градскійтъ съѣѣтъ въ Букуресть ся рас-
пустилъ чрѣзъ единъ княжескый декретъ, за-
чото показаль едно упорно поведеніе къмъ пра-
вительство. Иванъ Братіио не ся е избралъ
още за прѣставитель.

ШВЕЙЦАРИЯ. Тамъ мирна и честита земя,
дѣто свободата и правдата царуватъ незапаш-
шваны ни отъ властолюбивы замисли на сил-
ны големци, ни отъ проделанни нѣкои — де-
магоги, защото дѣто съществуватъ образова-
ни и свободолюбивы хора, тамъ нѣма мѣсто
за честюлюбия и самоволия както нѣма мѣсто
и за робство. Честита Швейцарія! дѣто прѣзъ
должны дълбоки и пълны съ благоуханны дѣв-
та ечи свободната пѣснь на трудолюбивый
и свободныйтъ туземець, дѣто врхъ блъзатъ
горы възвышаваны до нощъ небето ся развѣ-
ва славната знамя на потомцитъ на Бенкер-
лида Вилхелма Телла! Блажена Швейцарія,
обдарена съ всичкиятъ красоти природни и

Задоволно въ границите на свой-тъ уставъ и не е грѣшиа никога да си мѣни въ работитѣ на своитѣ съѣзди. Заради туй рѣко ше чу-еши и да си говори за нѣка. Но въ послѣд-нѣе време и тука ся е съживила радикалната пар-тия и поискала да промѣни нѣкоя точки отъ уставитѣ сир. да го поправи споредъ духтъ на новото време, съ което Швейцария иска да върви стъпка по стъпка. Общій-тъ съѣтъ на кантонитѣ като гледа че радикалната пар-тия расте отъ днѣ на днѣ все повече и по-вече, страхува ся да не би да прѣобладаетъ и да сѣсти въ съѣтитѣ та да поиска да въ-веде нѣкоя идеи за сдѣлане съ които ся вж-да вальхъото юношество и на тритѣ вѣро-да които съставятъ жителството на Швейца-рий, и поради това рѣшил ся самъ съѣтитѣ да стѣпи и да прѣводителствува поправле-нието на уставитѣ.

— *Левант Хералд* потвърдява че работата за турските железни пътища ся натъкнала, и че всичкият капитализъм, които съществуват въ компанията, щели да дойдът пъ Даридар, да установятъ обязательствата, на които ся съгласилъ Дауд-паша.

— Дохождатию на Т. В. прини́ятъ и принцесата де-
лалъ, наставляниишъ на англиската короля, — ще остане
губично и незабравено въ цариградскитъ апади. Никага
неужъ принц или пладтезъ не е орьелъ по-тържественно-
и по-близателно поеръщане и никогъ Цариградъ не
е видълъ по оторачи и по хубави забави както тѣзъ
които станалъ за високитъ гости. Ний ще поимлемъ
въ краткъ по назвннтъ чрты. Милъши петъкъ тѣ при-
жеставаняха ний отхождатию на И. В. Султантъ, и

даждикіть на Бенни-таш; слід кождо обѣдѣвахъ наедно съ Хохаръ-панжъ, а вечерѣть отидохъ на театро Наушъ. Съ сабѣтъ ся расхождяхъ по Париградъ, а вечеряхъ въ палатѣхъ на П. В. Должа-сакче. Въ недѣльн вечерѣ ширисестнувахъ на театръ. Въ вторникъ прѣѣзъ де-сять расхождяхъ на Юскюляръ, а на вечерѣть при-чисестнувахъ на балѣтъ въ англійскій палатъ, зѣто пошестіи я П. В. Султанъ въ софоре. Въ срѣдѣ вечерѣ сѣмъ наѣхрижъ нахъ на театръ, дѣто и Султанъ прихистинъ съ вѣснѣтъ министры. Въ четвертъкъ при-чисѣтъ отиде и сѣмъ обрѣзѣтъ при тузаншійхъ фото-графъ Абдулла-Феръ. Вчера обѣдѣвахъ при великій-вѣзиръ въ неговѣжъ я а і і ж на бѣсекъ, а днесь от-хождѣтъ за въ Критъ, дѣто сѣмъ ся бавѣтъ 6-7 деѣя; а дѣзѣтъ кождо сѣ отидѣтъ въ Грѣній.

НАШЕТО ВЪСТНИКАРСТВО.

Отъ нѣколко мѣсеци насамъ нашего вѣстникарство ся посъживи пѣкакъ. Освѣтъ запоениваріето на прѣсъккѣтото за врѣме изданіе а мѣривавѣтъ *Турцій*, посъзвѣта ужъ сѣга олко-годѣ, ный видѣхмы появивеніето и на другъ лѣтъ довольно скопосицикѣ вѣстникъ *Право*, тѣтъ стъ благодареніе узнахмы и за *Солунъ*, Гурско-грѣкко-еврейско-Българскый вѣстникъ а Солунскый вѣлазѣтъ, както и за другы нѣкои издѣваркы вѣстнигы извѣтъ дѣжавѣтъ. За всѣ

стытъ си, а тука сега ще кажемъ азъ три ду-
мы само за още единъ Българскій вѣстникъ,
на който гласътъ чуваме а лицето му не сме
виждали.

Отъ румунскыѣ вѣстницы *сѣ* *науча-*
вами *че* въ Букурещѣ *паченнѣ* да *сѣ* *издава* на
Българскы *повѣ* единѣ *сатирическыѣ* *вѣстници*
подъ *имѣ* Тъ *п* *анъ*. Нѣкои *отъ* *тѣхъ* *вѣстни-*
цы *позвалява*тъ *той* *лицѣ*, *ко* *нѣ* *като*
не *смы* *имали* *честь* *тѣ* *да* *го* *види*тъ,
то *си* *нѣ* *мало* *мамы* *рускыѣ* *пословицѣ* „Сла-
вни *б* *у* *б* *у* *н* *и* *з* *а* *г* *о* *р* *а* *м* *и* „ *не* *возмо* *же* *на* *да*
на *ка* *е* *м* *н* *и* *к* *и* *сто* *си* *за* *него*. *Из* *о* *во* *с* *а* *мо* *с* *а* *мо*
казу *ва* *мы* *за* *Тъ* *п* *анъ* *тѣ* *че* *же* *сла* *ва* *на* *да* *и* *о*
бѣ *де* *той* *по* *че* *сти* *тъ* *отъ* *Г* *а* *й* *д* *ж* *тѣ*, *ко* *и* *тъ*
ж *амѣ* *тъ*, *да* *не* *тум* *ка* *на* *г* *лу* *х* *и*; *за* *що* *то*
та *п* *а* *с* *м* *и* *на* *лю* *де*, *к* *ато* *отъ* *Г* *а* *й* *д* *ж* *не* *и* *с* *т*
б *и* *ра* *тъ*, *не* *е* *ч* *уд* *но* *а* *ко* *и* *отъ* *Тъ* *п* *анъ* *не* *и* *с* *т*
м *а* *тъ*. *На* *тѣхъ* *пакъ* *ко* *и* *то* *го* *слу* *ша* *тъ*
му *раз* *б* *и* *ра* *тъ*, *да* *по* *бѣ* *д* *ж* *тъ* *по* *че* *сти* *тъ*
отъ *о* *но* *го* *зѣ* *с* *и* *ро* *ма* *ха* *на* *п* *о* *с* *л* *о* *ви* *ц* *ѣ* *тъ*, *ко* *и*
то *шо* *мѣ* *сѣ* *на* *ка* *ни* *лъ* *да* *ст* *а* *не* *да* *и* *гра* *е* *и*
тѣ *ж* *и* *ж* *н* *ѣ* *тъ* *сѣ* *сп* *у* *к* *а* *н* *ѣ*. *Мо* *лит* *с* *т* *е* *у* *е* *ва* *мы* *на* *и*
п *о* *слѣ*, *на* *Тъ* *п* *анъ* *тѣ* *пакъ*, *да* *по* *ра* *бо* *та* *тъ*
му *не* *и* *з* *л* *ѣ* *з* *е* *та* *к* *о* *в* *ѣ* *н* *ѣ* *ка* *ка* *и*: „Тумба-д-ж-
ба *ш* *и* *ка* *л* *ка*, *н* *ѣ* *ма* *с* *в* *а* *т* *ѣ* *н* *ѣ* *ка* *ка*.”

Призовка

Постоятелството за поддр-
жаніе на Българщинъ въ сѣла-
та около Цариградъ, призовава част-
нитъ и общественъ помощи на сѣнародни-
тъ нѣкогдѣ, както за поддржаніето на
свѣтоуспѣшното вече централно Българско учи-
лище въ Чанакъ, тъй и за възвдиганіето на
други още Български училища въ други сѣла
около Цариградъ, дѣто ся види за нѣкогдѣ.
Помощъ-та въ пары или книги ся пріема въ
редакціята на Македоніа и при П. Богданова
въ Базъ-княинъ, единственихъ за сѣла
постоятели. Подароувахъ, ще ся обнародва-
тъ чрѣзъ вѣстникъ, а съ истеченіето на
годишнѣтъ ще ся обнародува такожде и би-
блиотекъ на доходитъ и расходитъ.

ЦАРИГРАДЪ
25 Марта 1869.

U B T C T I A.

Българската ОБЩИНА въ Търново
има нужда от единъ учителъ и една учи-
телка: учителя сѣ иска за вторий или по-
мощникъ въ главното училище, който да знае
особенъ потребително енциклопедически науки
и турскій языкъ; а учителката — да бже
способна такожъ събъ същитъ науки и о-
учае поше разны женски ржодолія.

Който учителъ и който учителка желаятъ да зематъ тази мѣста, нека ся отпекатъ до Г. С. Кам бурова въ Цариградъ и до директора научищата въ града ил, който е подписалъ латинъ Общ ил ага (Г. Шимковъ).

Сливненската ОБЩИНА тръгва
едва учителят като да познава извъншните
пътци за едно добро уредено училище на
Български език. Не че е такъв език
ако би да познава ржодите и френски език
Като учителят би прѣла тѣзи дѣлѣ
ност, нека са отнесе частно до горно-
плѣтѣ Община за да се споразумѣе.

— Учитель Тодоръ Никомовъ, въ Шуменъ отъ
търся мѣсто въ нѣкое училище; когда отъ
общинныхъ желаетъ да го има за учителя, не
ся отнесе до сѣщия въ Шуменъ.

— **Учителѣ,** който е въ състояние да преподава елементаренъ-то гимназическия курсъ тръжи учителския длъжностъ; за това нѣкогато община треба такъвъ педагогъ, нѣмащъ отнѣсе до редактора из Македонія за да имъ каже лицето въ случай за огласяване.

Поптарямы да поюзият пакъ съотчественницѣтъ въ Казанскѣ да не турятъ рѣкъ на нашѣ книги да продаватъ въ този градъ наизданицѣтъ на покойный Г. Х. Кисеову, като собственостъ неговъ на Книгитѣ са наши и ний можемъ и ще докажемъ това. За което сѣмъ вече и дали прошение на портата за да досенятъ и книгитѣ, и наизданицѣтъ неговъ въ ругаратъ, дѣто покойныйтъ има и други още земленъ диванія. Умолявамеъ также и всички отъзъ които и земи книги, и дали пари или занесъ на покойныйтъ за да книгитѣ, тъй и за вѣстияни и отъ други наизданицѣтъ съ тѣхъ да избиратъ да ни извѣстятъ, за да бждемъ колко годѣ въ състояние да разправятъ на работѣ нарочно заплетена отъ безсѣмъшностъ та и комството на сродницѣтъ на покойныйтъ.

ТЪРГОВСКИЙ БЮЛЕТЕНЬ.

Пекеры Голандский на пряжъ полѣ Б.	Ви Нр	212-945	
" " "	"	UGR R	
" " "	"	ASB	215-158
" " "	"	"	70 240 - бн
Французскій " "	"	"	210-24
" " Главны мажки	"	"	212 -
" " Главны големы	"	"	286
Кафе—Рійско нирво качество, стои окы	гр.		
720—740—780—80С—850.— вѣдържа	"		13 14
" Можеко оката	"		
Калай кантары—т. 950. Нишадарь 6 1 1 4. Пиверь 6 1 1 2	Ка		
франс. 6. 1 1 2 Кансада 26—27. Силлоу Бенгало 120—150.	л		
драсло 80—90 Карпастъ шитъ (бѣлъ бл.) черъ 58—60.	л		
самшитъ невеста 25—30. Горомоки Бантъ 192—195 г. ракиндо	л		
второй качествъ 180. Омско (крушму) на плоти кантары—	л		
таково на даску и пуровое олата 4. Озлен френи др. 15—34	л		
чювката др. 82—83 Приштъ отъ бр. 6	л	12 100 ок. 102	
др. Бакаръ 14 1 1 2 Тамиятъ кант.	л	265—300. Кола англ	
плотичката 193—195 френц. др. 5 1 1 2. Отенсъ генор.	л	френцетъ	
др. 4 1 1 2; Англицкы др. 185—190. Тенеска 2-хъ разъ;	л	280-	
290 Витриалъ (Кара Бол) кант. 45 Стиница 68—70	л	дамное ракл	
др. 18 1 1 2 19.	л		
Желѣзо англ. възр. др. 62 Кант. подоб. нев.	58 обло	67	
Димарина др. 1—14, 110—115. Желѣзо русско	120 кант		
гійско 90—92.			
Спермизета амнер.	10 килограмма	ракл.	98-9
" " 10 1 1 2 кылг.	"	"	98-8
" " 11 кылгор.	"	"	103-10
" " 11 1 1 2 кылгр.	"	"	112-
" франц. фольке 12	"	"	115 - сѣ
" Виенскы олата гр.	"	"	171-11
Ромъ Юно-Юрсковъ 8 2 жалъ одна з. т. Синуть	ок. 100 Триестъ		
ок. 14 1 1 2 чръзъ 100 гр. Полосы 20—21 окы	гр. 1 11 2		
Масло сибирское гр. 1 11 2			